اٰيَاتُهَا ٤٠ (٧٨) سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ (٨٠) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઉસ મેં ૪૦ આયતેં હૈં સૂરએ નબઅ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ۚ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۙ﴿٢﴾ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ

કિસ ચીઝ કે મુતઅલ્લિક યે સવાલ કર રહે હૈં? એક બડી ખબર કે મુતઅલ્લિક? જિસ મેં વો ઇખ્તિલાફ

مُخْتَلِفُوْنَ ۝﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۙ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ۝﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ

કર રહે હૈં? હરગિઝ નહીં! અનકરીબ ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા. ફિર હરગિઝ નહીં! અનકરીબ ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા.

الْاَرْضَ مِهٰدًا ۙ﴿٦﴾ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۖ﴿٧﴾ وَّ خَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۙ﴿٨﴾

કયા હમ ને ઝમીન કો ફર્શ ઔર પહાડોં કો મેખેં નહીં બનાયા? ઔર હમ ને તુમ્હેં જોડે જોડે બનાયા.

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۙ﴿٩﴾ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۙ﴿١٠﴾ وَّجَعَلْنَا

ઔર હમ ને તુમ્હારી નીંદ કો રાહત કા ઝરિયા બનાયા. ઔર હમ ને રાત કો પરદા બનાયા. ઔર હમ ને

النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ﴿١١﴾ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ﴿١٢﴾ وَّجَعَلْنَا

દિન કો રોઝી કમાને કા વકત બનાયા. ઔર હમ ને તુમ્હારે ઉપર સાત મઝબૂત આસ્માન બનાએ. ઔર હમ ને

سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۙ﴿١٣﴾ وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۙ﴿١٤﴾

ચમકતા હુવા ચિરાગ બનાયા. ઔર હમ ને બાદલોં સે ઝોર સે બેહને વાલા પાની ઉતારા.

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۙ﴿١٥﴾ وَّ جَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ

તાકે હમ ઉસ કે ઝરિયે નિકાલેં અનાજ ઔર સબ્ઝા. ઔર ઘને બાગાત. બેશક ફૈસલે કા દિન

كَانَ مِيْقَاتًا ۙ﴿١٧﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۙ﴿١٨﴾

મુકર્રરા વકત હૈ. જિસ દિન સૂર ફૂંકા જાએગા, ફિર તુમ ફૌજ દર ફૌજ આઓગે.

وَّ فُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۙ﴿١٩﴾ وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

ઔર આસ્માન ખોલે જાએંગે, ફિર વો દરવાઝે હી દરવાઝે હો જાએંગે. ઔર પહાડ ચલાએ જાએંગે, ફિર વો

سَرَابًا ۝﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۙ﴿٢١﴾ لِّلطَّاغِيْنَ مَاٰبًا ۙ﴿٢٢﴾

સરાબ કી તરહ હો જાએંગે. યકીનન જહન્નમ ઘાત મેં હૈ. સરકશોં કા ઠિકાના હૈ.

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ۚ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۙ﴿٢٤﴾

જિસ મેં વો મુદ્દતોં પડે રહેંગે. જિસ મેં વો ઠન્ડી ચીઝ, પીને કી ચીઝ ચખ ભી નહીં પાએંગે.

اِلَّا حَمِيْمًا وَّ غَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَآءً وِّفَاقًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ

સિવાએ ગર્મ પાની ઔર પીપ કે. જો બરાબર કી સઝા કે તૌર પર હોગા. ઈસ લિયે કે વો હિસાબ કી

حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ

ઉમ્મીદ નહીં રખતે થે. ઔર હમારી આયતોં કો જુઠલાતે થે. ઔર હર ચીઝ કો હમ ને લિખ કર (કિતાબ મેં)

كِتٰبًا ﴿٢٩﴾ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ ع

મહફૂઝ કર રખા હૈ. ફિર તુમ ચખો, ફિર હમ તુમ્હારે લિયે હરગિઝ ઝ્યાદા નહીં કરેંગે મગર અઝાબ હી કો. યકીનન

مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَّكَاْسًا

મુત્તકિયોં કે લિયે કામ્યાબી હૈ. બાગાત ઔર અંગૂર. ઔર નૌજવાન હમઉમ્ર ઔરતેં હૈં. ઔર લબાલબ ભરે

دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً

જામ હૈં. ઉસ મેં વો ન કોઈ બેહૂદા બાત ઔર ન જૂઠ સુનેંગે. તેરે રબ કી તરફ સે બદલે કે તૌર પર, હદિયે કે તૌર પર

حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ

ભી, હિસાબ કે તૌર પર ભી. જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન ચીઝોં કા રબ હૈ જો ઉન કે દરમિયાન હૈં, રહમાન તઆલા હૈ,

مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا ۙ لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ

વો ઉસ સે બાત કરને કી તાકત ભી નહીં રખ સકેંગે. જિસ દિન રૂહ ઔર ફરિશ્તે સફ બાંધ કર ખડે હોંગે, બોલ નહીં

اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ

સકેંગે મગર વહી જિન કો રહમાન તઆલા ઈજાઝત દે ઔર જો ઠીક બાત કહે. યે દિન હક હૈ. ફિર જો

شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ اِنَّآ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۖ يَّوْمَ يَنْظُرُ

ચાહે અપને રબ કે પાસ ઠિકાના બના લે. યકીનન હમ ને તુમ્હેં કરીબી અઝાબ સે ડરાયા. જિસ દિન ઈન્સાન

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾ ع

દેખેગા વો આમાલ જો ઉસ કે હાથોં ને આગે ભેજે ઔર કાફિર કહેગા કે એ કાશ કે મૈં મિટ્ટી હોતા.

اٰيَاتُهَا ٤٦ (٧٩) سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ (٨١) رُكُوْعَاتُهَا ٢

ઔર ૨ રુકૂઅ હૈં સૂરએ નાઝિઆત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ

ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સખ્તી સે જાન નિકાલને વાલે હૈં. ઔર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સહૂલત સે જાન નિકાલને વાલે હૈં.

سَبْحًا ۝٣ فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ۝٤ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ۝٥ يَوْمَ

ઔર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો તેર કર આને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો દૌડ કર આને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો

تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝٦ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝٧ قُلُوْبٌ

ઉમૂર કી તદબીર કરને વાલે હૈં. જિસ દિન ઝલઝલા વાલી ઝલઝલા લે આએગી. જિસ કે પીછે આએગી પીછે આને વાલી.

يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ۝٨ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝٩ يَقُوْلُوْنَ

દિલ ઉસ દિન ધડક રહે હોંગે. ઉન કી નઝરેં જુકી હુઈ હોંગી. વો કેહતે હૈં

ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِى الْحَافِرَةِ ۝١٠ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۝١١

કે કયા હમ પેહલી હાલત મેં લૌટાએ જાએંગે? કયા જબ કે હમ ખોખલી હડ્ડિયાં હો જાએંગે?

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝١٢ فَاِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝١٣

ઉન્હોં ને કહા કે તબ તો યે લૌટના ખસારે વાલા હૈ. વો કયામત તો સિર્ફ એક હી ડાંટ હોગી.

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝١٤ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۝١٥

કે એક દમ વો સબ મૈદાન મેં હાઝિર હો જાએંગે. કયા તુમ્હારે પાસ મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કા કિસ્સા પહોંચા?

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝١٦ اِذْهَبْ

જબ કે ઉન કે રબ ને ઉન કો મુકદ્દસ વાદિએ તુવા મેં આવાઝ દી. કે જાઓ ફિરઔન કે પાસ,

اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۝١٧ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ۝١٨

ઈસ લિયે કે ઉસ ને સરકશી કી હૈ. ઔર કહો કે કયા તુજે રગબત હૈ કે તૂ પાક સાફ બન જાએ? ઔર મૈં તુજે

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۝١٩ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ۝٢٠

રાસ્તા દિખાઉં તેરે રબ કી તરફ કે તુજે ડર પૈદા હો. તો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફિરઔન કો બડા મોઅજિઝા દિખાયા.

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۝٢١ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ۝٢٢ فَحَشَرَ فَنَادٰى ۝٢٣

ફિર ઉસ ને જુઠલાયા ઔર નાફરમાની કી. ફિર વો પીઠ ફેર કર ભાગા. ફિર ઉસ ને લોગોં કો ઈકટ્ઠા કિયા,

فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ۝٢٤ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ

ફિર પુકારા. ઔર કહા કે મૈં હી તુમ્હારા રબ્બે આલા હું. ફિર અલ્લાહ ને ઉસ કો દુન્યા ઔર આખિરત કે

وَالْاُوْلٰى ۝٢٥ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ۝٢٦ ع

અઝાબ મેં પકડ લિયા. યકીનન ઉસ મેં અલબત્તા ઈબ્રત હૈ ઉસ શખ્સ કે લિયે જો ડરે. કયા તુમ્હારા

ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ۭ بَنٰىهَا ۝٢٧ رَفَعَ سَمْكَهَا

પૈદા કરના મુશકિલ હૈ યા આસ્માન કા, જો અલ્લાહ ને બનાયા? જિસ કી છત કો ઉસ ને બુલન્દ કિયા,

فَسَوّٰىهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ
ફિર ઉસ કો ઠીક બનાયા. ઔર ઉસ કી રાત કો તારીક બનાયા ઔર ઉસ કી ધૂપ કો નિકાલા. ઔર ઉસ

ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ
કે બાદ ઝમીન બિછાઈ. ઉસ મેં સે ઉસ કા પાની ઔર ઉસ કી ચરાગાહ (યાની ચારે) કો નિકાલા. ઔર

اَرْسٰىهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ
પહાડોં કો ગાડ દિયા. તુમ્હારે ફાઈદે કે લિયે ઔર ચૌપાઓં કે લિયે. ફિર જબ સબ સે બડી મુસીબત

الْكُبْرٰى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ
આ જાએગી. જિસ દિન ઈન્સાન અપને કિયે કો યાદ કરેગા. ઔર જહન્નમ ખોલ દી જાએગી

لِمَنْ يَّرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾
ઉસ શખ્સ કે લિયે જો દેખે. ફિર જિસ ને સરકશી કી, ઔર દુન્યવી ઝિન્દગી કો તરજીહ દી,

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى
તો જહન્નમ હી ઉસ કા ઠિકાના હૈ. ઔર જો ડરા અપને રબ કે સામને ખડા હોને સે ઔર ઉસ ને

النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
અપને નફસ કો ખ્વાહિશાત સે રોકા, તો યકીનન જન્નત હી ઉસ કા ઠિકાના હૈ. વો આપ સે

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿٤٢﴾ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿٤٣﴾
કયામત કે મુતઅલ્લિક સવાલ કરતે હૈં કે કબ ઉસે વાકેઅ હોના હૈ? ઉસ કે બતાને મેં આપ કા કયા તઅલ્લુક?

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿٤٥﴾
આપ કે રબ હી કી તરફ ઉસ કે ઈલ્મ કા મુન્તહા હૈ. આપ તો સિર્ફ ડરાને વાલે હૈં ઉસ શખ્સ કો જો ઉસ સે ડરે.

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿٤٦﴾ ع
જિસ દિન વો કયામત કો દેખેંગે ગોયા કે વો (દુન્યા મેં) સિર્ફ એક શામ યા એક સુબ્હ ઠેહરે હૈં.

اٰيَاتُهَا ٤٢ (٨٠) سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (٢٤) رُكُوْعُهَا ١

ઉસ મેં ૪૨ આયતેં હૈં સૂરએ અબસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રૂકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿١﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ
મુંહ બિગાડા ઔર ઐરાઝ કિયા. ઈસ વજહ સે કે આપ કે પાસ એક અન્ધા આયા. આપ કો કયા માલૂમ શાયદ વો

يَزَّكّٰۤى ۝٣ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝٤ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝٥

સંવર જાએ. યા નસીહત લે, ફિર ઉસે નસીહત ફાઇદા દે. હાં જો બેપરવાહી બરતતા હૈ,

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝٧ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ

તો આપ ઉસ કે પીછે પડતે હો? હાલાંકે આપ પર કુછ નહીં ઈસ મેં કે વો પાક નહીં હોતા. ઔર હાં જો આપ

يَسْعٰى ۝٨ وَهُوَ يَخْشٰى ۝٩ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝١٠ كَلَّاۤ اِنَّهَا

કે પાસ આતા હૈ દૌડ કર ઔર વો ડરતા ભી હૈ, તો આપ ઉસ સે તગાફુલ બરતતે હો? હરગિઝ નહીં! યે તો

تَذْكِرَةٌ ۝١١ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۝١٢ فِىْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝١٣ مَّرْفُوْعَةٍ

નસીહત હૈ. ફિર જો ચાહે ઉસ સે નસીહત પકડે. યે બાઇઝઝત સહીફોં મેં હૈ. જો બુલન્દ હૈં,

مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤ بِاَيْدِىْ سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ۝١٦ قُتِلَ الْاِنْسَانُ

સાફ સુથરે હૈં. ઐસે લિખને વાલે ફરિશ્તોં કે હાથોં મેં હૈં, જો બાઇઝઝત, ફરમાંબરદાર હૈં. ઇન્સાન મારા

مَاۤ اَكْفَرَهٗ ۝١٧ مِنْ اَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهٗ ۝١٨ مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ

જાએ કે કિત્ના વો નાશુકરા હૈ. કિસ ચીઝ સે અલ્લાહ ને ઉસ કો પૈદા કિયા? નુત્ફે સે ઉસ કો પૈદા કિયા. ફિર મુઅય્યન

خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ۝٢٠ ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ۝٢١

મિકદાર કે સાથ ઉસ કો બનાયા. ફિર રાસ્તા ઉસ કે લિયે આસાન કિયા. ફિર ઉસ કો મૌત દી, ફિર ઉસ કો કબ્ર મેં પહોંચાયા. ફિર

ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ۝٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَاۤ اَمَرَهٗ ۝٢٣ فَلْيَنْظُرِ

જબ વો અલ્લાહ ચાહેગા તો ઉસે કબ્ર સે ઉઠાએગા. હરગિઝ નહીં! અબ તક ઉસ ને નહીં કિયા વો જિસ કા અલ્લાહ ને ઉસ કો

الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖۤ ۝٢٤ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا

હુકમ દિયા. ફિર ઇન્સાન કો ચાહિયે કે વો નઝર ઉઠાએ અપને ખાને કી તરફ. કે હમ ને પાની ઉપર સે ડાલા. ફિર હમ ને

الْاَرْضَ شَقًّا ۝٢٦ فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۝٢٧ وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ۝٢٨

ઝમીન કો ફાડા. ફિર હમ ને ઉસ મેં અનાજ ઉગાયા. ઔર અંગૂર ઔર તરકારી.

وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ۝٢٩ وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَّ فَاكِهَةً وَّاَبًّا ۝٣١

ઔર ઝૈતૂન ઔર ખજૂર. ઔર ઘને બાગાત. ઔર મેવા ઔર ચારા.

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ؕ ۝٣٢ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝٣٣

તુમ્હારે અપને ઔર તુમ્હારે ચૌપાઓં કે લિયે ફાઇદે કે ખાતિર. ફિર જબ શોર વાલી કયામત આ જાએગી.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ۝٣٤ وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ۝٣٥ وَصَاحِبَتِهٖ

ઉસ દિન હર શખ્સ ભાગેગા અપને ભાઈ સે. ઔર અપની માં ઔર અપને બાપ સે. ઔર અપની બીવી

وقف لازم

وَبَنِيْهِ ﴿۳۶﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿۳۷﴾
ઔર અપને બેટોં સે. ઉન મેં સે હર શખ્સ કે લિયે ઉસ દિન એક ફિકર હોગા જો ઉસ કો હર ચીઝ સે

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿۳۸﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۳۹﴾
બેપરવાહ કર દેગા. કુછ ચેહરે ઉસ દિન ચમક રહે હોંગે. હંસી ખુશી.

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿۴۰﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۱﴾
ઔર કુછ ચેહરે ઉસ દિન (ઐસે હોંગે કે) ઉન પર ગુબાર હોગા. ઉન પર સિયાહી (યાની ઝિલ્લત) છાઈ હુઈ હોગી.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۴۲﴾ ع
યહી બદકાર કાફિર હોંગે.

اٰيَاتُهَا ۲۹ (۸۱) سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ (۷) رُكُوْعُهَا ۱
ઉસ મેં ૨૯ આયતેં હૈં સૂરએ તકવીર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۱﴾ وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿۲﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
જબ સૂરજ લપેટ લિયા જાએ. ઔર જબ સિતારે બેનૂર હો જાએં. ઔર જબ પહાડ ચલાએ જાએં.

سُيِّرَتْ ﴿۳﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۴﴾ وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿۵﴾
ઔર જબ દસ મહીને કી ગાભન ઊંટની ખુલી છોડ દી જાએ. ઔર જબ વહશી જાનવર ઈકટ્ઠે કિયે

وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۶﴾ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ﴿۷﴾
જાએં. ઔર જબ સમન્દર આગ બના દિયે જાએં. ઔર જબ તમામ ઈન્સાનોં કી એક એક કિસ્મ કો જમા

وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿۸﴾ بِاَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ﴿۹﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ
કિયા જાએ. ઔર જબ ઝિન્દા દરગોર કી હુઈ બચ્ચી સે પૂછા જાએ, કે કિસ ગુનાહ મેં ઉસે કત્લ કિયા ગયા? ઔર

نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾ وَاِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ﴿۱۲﴾
જબ નામએ આમાલ ખોલે જાએં. ઔર જબ આસ્માન કી ખાલ ખીંચ લી જાએ. ઔર જબ જહન્નમ ભડકાઈ

وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ﴿۱۳﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ﴿۱۴﴾
જાએ. ઔર જબ જન્નત કરીબ લાઈ જાએ. તો હર શખ્સ જાન લેગા જો કુછ વો લે કર આયા હૈ.

فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿۱۵﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿۱۶﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ﴿۱۷﴾
ફિર મૈં કસમ ખાતા હું ઉન સિતારોં કી જો પીછે હટને વાલે, સીધે ચલને વાલે, છુપને વાલે હૈં રાત કી કસમ જબ વો તારીક હો જાએ.

وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ﴿١٩﴾ ذِىْ

સુબ્હ કી કસમ જબ વો સાંસ લે (આ જાએ). યકીનન યે કુર્આન ઐસે ભેજે હુવે મુઅઝ્ઝઝ ફરિશ્તે કા કલામ હૈ, જો

قُوَّةٍ عِنْدَ ذِى الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ ﴿٢١﴾

કુવ્વત વાલા, અર્શ વાલે કે પાસ રેહને વાલા, મરતબે વાલા હૈ. ફરિશ્તોં કા મુતાઅ, વહાં અમાનતદાર ભી હૈ.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ﴿٢٣﴾

ઔર તુમ્હારે સાથી (નબી) મજનૂન નહીં હૈ. બેશક ઉન્હોં ને ઉસ ફરિશ્તે કો દેખા હૈ સાફ આસ્માન કે કિનારે મેં.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ

ઔર વો ગૈબ કી ચીઝોં (કે બતલાને) મેં બખીલ નહીં હૈ. ઔર કુર્આન શયતાન મરદૂદ કા કલામ

رَّجِيْمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٧﴾

નહીં હૈ. ફિર તુમ કહાં જા રહે હો? યે કુર્આન તો તમામ જહાન વાલોં કે લિયે નસીહત હૈ.

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَآءُوْنَ

ઉસ શખ્સ કે લિયે જો તુમ મેં સે ચાહે કે વો સીધે રાસ્તે પર રહે. ઔર અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾ ع ١

કી મશીય્યત પર તુમ્હારા ઇરાદા મૌકૂફ હૈ.

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (٨٢) اٰيَاتُهَا ١٩ رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ઇન્ફિતાર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ

જબ આસ્માન ફટ જાએ. ઔર જબ તારે જડ જાએં. ઔર જબ સમન્દર બહા દિયે

فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

જાએં. ઔર જબ કબ્રેં ઉખેડ દી જાએં. તો હર શખ્સ જાન લેગા જો ઉસ ને આગે ભેજા

وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ﴿٦﴾

ઔર પીછે છોડા. એ ઇન્સાન! તુજે કિસ ચીઝ ને ધોકે મેં ડાલ રખા હૈ તેરે રબ્બે કરીમ સે?

الَّذِىْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِىْٓ اَىِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ

જિસ ને તુજે પૈદા કિયા, ફિર તુજે દુરુસ્ત બનાયા, ફિર તુજે બરાબર કિયા. જૌનસી સૂરત મેં ઉસ ને ચાહા

رَكَّبَكَ ۝٨ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ۝٩ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ

તુજે જોડ દિયા. હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ હિસાબ કો જુઠલાતે હો. ઔર યકીનન તુમ પર નિગરાં ફરિશ્તે

لَحٰفِظِيْنَ ۝١٠ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ۝١١ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۝١٢

મુતઅય્યન હૈં. કિરામન કાતિબીન. જાનતે હૈં વો જો તુમ કરતે હો.

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝١٣ وَّاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۝١٤

બેશક નેક લોગ નેઅમતોં મેં હોંગે. ઔર બદકાર બેશક દોઝખ મેં હોંગે.

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ۝١٥ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ۝١٦

વો ઉસ મેં દાખિલ હોંગે હિસાબ કે દિન. ઔર વો ઉસ સે ગાઇબ નહીં હોંગે. ઔર તુમ

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝١٧ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝١٨

કયા સમજે કે હિસાબ કા દિન કયા ચીઝ હૈ? ફિર તુમ કયા સમજે કે હિસાબ કા દિન કયા ચીઝ હૈ? જિસ

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۭ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۝١٩ ع

દિન કોઇ શખ્સ કિસી શખ્સ કી નફરસાની પર કાદિર નહીં હોગા. ઔર તમામ ઉમૂર ઉસ દિન અલ્લાહ તઆલા કે પાસ હોંગે.

اٰيَاتُهَا ٣٦ (٨٣) سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ (٨٦) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ મુતફ્ફિફીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઇ ઉસ મેં ૩૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝١ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ

હલાકત હૈ કમ દેને વાલોં કે લિયે. જબ વો લોગોં સે નાપ કર લેં

يَسْتَوْفُوْنَ ۝٢ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝٣

તો પૂરા લેતે હૈં. ઔર જબ ઉન કો નાપ કર દેં યા ઉન કો વઝન કર કે દેં તો કમ કર કે દેતે હૈં.

اَلَا يَظُنُّ اُولٰۗىِٕكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٥

કયા ઉન્હેં યે ગુમાન નહીં કે વો કબ્રોં સે ઝિન્દા કર કે ઉઠાએ જાએંગે? એક બડે દિન મેં.

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

જિસ દિન તમામ ઇન્સાન રબ્બુલ આલમીન કે સામને ખડે હોંગે. હરગિઝ નહીં! યકીનન બદકારોં કા

الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ۝٧ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ۝٨ كِتٰبٌ

નામએ આમાલ સિજ્જીન મેં હૈ. ઔર તુમ કયા સમજે કે સિજ્જીન કયા હૈ? એક લિખી

مَّرْقُوْمٌ ۝٩ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١٠ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ

હુઈ કિતાબ હૈ. હલાકત હૈ ઉસ દિન ઉન જુઠલાને વાલોં કે લિયે. જો હિસાબ કે દિન કો જુઠલાતે હૈં.

الدِّيْنِ ۝١١ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝١٢ اِذَا تُتْلٰى

ઔર ઉસ કો નહીં જુઠલાતા મગર હર હદ સે આગે બઢને વાલા ગુનેહગાર. જબ ઉસ પર હમારી આયતેં

عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝١٣ كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ

તિલાવત કી જાવેં તો કહે કે યે તો પેહલે લોગોં કી ઘડી હુઈ કહાનિયાં હૈં. હરગિઝ નહીં! બલ્કે ઉન

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝١٤ كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ

કે દિલોં પર ઉન કે કર્તૂત ને ઝંગ ચઢા દિયા હૈ. હરગિઝ નહીં! યકીનન યે લોગ અપને રબ સે

يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ۝١٥ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ۝١٦

ઉસ દિન હિજાબ મેં હોંગે. ફિર વો દોઝખ મેં ઝરૂર દાખિલ હોંગે.

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝١٧ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ

ફિર કહા જાએગા કે યહી વો અઝાબ હૈ જિસ કો તુમ જુઠલાતે થે. હરગિઝ નહીં! બેશક નેક લોગોં કા

الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ۝١٨ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ۝١٩ كِتٰبٌ

નામએ આમાલ ઈલ્લીય્યીન મેં હૈ. ઔર તુમ કયા સમજે હો કે ઈલ્લીય્યીન કયા હૈ? એક લિખી હુઈ

مَّرْقُوْمٌ ۝٢٠ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢١ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝٢٢

કિતાબ હૈ. જિસ કે પાસ મુકર્રબ ફરિશ્તે મૌજૂદ રેહતે હૈં. યકીનન નેક લોગ નેઅમતોં મેં હોંગે.

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ

તખ્તોં પર બૈઠ કર દેખ રહે હોંગે. ઉન કે ચેહરોં મેં આપ નેઅમત કી તાઝગી માલૂમ કર

النَّعِيْمِ ۝٢٤ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۝٢٥ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۭ

લોગે. ઉન્હેં પિલાઈ જાએગી ખાલિસ શરાબ, જિસ પર મુહર લગી હુઈ હોગી. જિસ કી મુહર મુશ્ક કી હોગી.

وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ۝٢٦ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۝٢٧

ઔર ઉસી મેં તનાફુસ કરને વાલોં કો તનાફુસ કરના ચાહિયે. ઔર ઉસ શરાબ કી આમેઝિશ તસ્નીમ સે

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ۝٢٨ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا

હોગી. એક ચશ્મે સે જિસ ચશ્મે સે મુકર્રિબીન પિયેંગે. બેશક મુજરિમ લોગ ઈમાન

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۝٢٩ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۝٣٠

વાલોં પર હંસા કરતે થે. ઔર જબ ઉન પર વો ગુઝરતે તો આપસ મેં આંખેં મારતે થે. ઔર જબ

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ۝۳۱ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا
વો અપને ઘર વાલોં કે પાસ પલટતે થે, તો પલટ કર ભી મઝે લે કર ઉન કી બાતે કરતે થે. ઔર જબ વો ઉન કો દેખતે
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝۳۲ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝۳۳ فَالْيَوْمَ
થે તો કેહતે થે કે યે લોગ ગુમરાહ લોગ હૈં. હાલાંકે વો ઉન પર મુહાફિઝ બના કર નહીં ભેજે ગએ. ફિર
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝۳۴ عَلَى الْاَرَآئِكِ ۙ
આજ ઈમાન વાલે કાફિરોં સે હંસતે હૈં. તખ્તોં પર બૈઠે
يَنْظُرُوْنَ ۝۳۵ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۳۶ ع ۱ ۳۶ ۸
દેખ રહે હૈં. કે કયા અબ કુફ્ફાર કો ઉન કે કિયે કા બદલા મિલ ગયા?
اٰيَاتُهَا ۲۵ (۸۴) سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (۸۳) رُكُوْعُهَا ۱
ઉસ મેં ૨૫ આયતેં હૈં સૂરએ ઈન્શિકાક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝۱ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۲
જબ આસ્માન ફટ જાએ. ઔર આસ્માન કાન લગાએ હુવે હૈ અપને રબ કે હુકમ કે લિયે ઔર વો ઉસી કે લાઈક હૈ.
وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝۳ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝۴ وَاَذِنَتْ
ઔર જબ ઝમીન ફૈલા દી જાએ. ઔર વો ડાલ દે ઉન ચીઝોં કો જો ઉસ મેં હૈ ઔર ખાલી હો જાએ. ઔર ઝમીન ભી કાન લગાએ
لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۵ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ
હુવે હૈ અપને રબ કે હુકમ કે લિયે ઔર વો ઉસી કે લાઈક હૈ. એ ઈન્સાન! યકીનન તેરે રબ કી તરફ પહોંચને કે લિયે
كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝۶ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝۷
તુજે ખૂબ મેહનત કરની હૈ, ફિર તૂ ઉસ સે મિલને વાલા હૈ. તો જિસ કો ઉસ કા નામએ આમાલ દાહને હાથ મેં દિયા
فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝۸ وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ
જાએગા, તો આગે ઉસ સે આસાન હિસાબ લિયા જાએગા. ઔર વો અપને ઘર વાલોં કી તરફ ખુશ ખુશ
مَسْرُوْرًا ۝۹ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۝۱۰ فَسَوْفَ
વાપસ આએગા. ઔર જિસ કા નામએ આમાલ ઉસ કી પીઠ પીછે સે દિયા જાએગા, તો વો
يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۝۱۱ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۝۱۲ اِنَّهٗ كَانَ فِيْٓ اَهْلِهٖ
મૌત કો પુકારેગા. ઔર આગ મેં દાખિલ હોગા. ઈસ લિયે કે વો અપને ઘર વાલોં મેં

مَسْرُوْرًا ﴿١٣﴾ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ﴿١٤﴾ بَلٰٓى ۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ

ખુશ રેહતા થા. ઉસ કા ગુમાન થા કે વો હરગિઝ લૌટ કર આએગા નહીં. કયું નહીં! યકીનન ઉસ કા રબ ઉસ

بِهٖ بَصِيْرًا ﴿١٥﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ

કો દેખ રહા થા. ફિર મૈં શફક કી કસમ ખાતા હું. ઔર રાત કી કસમ ખાતા હું. ઔર ઉન ચીઝોં કી

وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾

જિન કો રાત ને જમા કર લિયા હૈ. ચાંદ કી કસમ જબ વો પૂરા રોશન હો જાએ. તુમ ઝરૂર એક હાલ સે દૂસરે

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ

હાલ પર ચળહોગે. ફિર ઉન્હેં ક્યા હુવા કે વો ઈમાન નહીં લાતે? ઔર જબ ઉન પર કુર્આન પળ્હા જાતા હૈ

لَا يَسْجُدُوْنَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ

તો સજદા નહીં કરતે. બલ્કે કાફિર લોગ જુઠલાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ

اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٤﴾

ઉસ કો જો વો દિલ મેં ભરે રખતે હૈં. તો આપ ઉન કો દર્દનાક અઝાબ કી બશારત સુના દીજિયે. મગર

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿٢٥﴾

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે ઐસા અજર હોગા જો ખત્મ નહીં હોગા.

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ (٨٥) (٢٧) اٰيَاتُهَا ٢٢ رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ બુરૂજ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૨ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ

બુરજોં વાલે આસ્માન કી કસમ! વાદે વાલે દિન કી કસમ! હાઝિર હોને વાલે

وَّمَشْهُوْدٍ ﴿٣﴾ قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ

કી કસમ ઔર હાઝરી કે દિન કી કસમ! ખન્દકોં વાલે મારે જાએં. ઈંધન વાલી

الْوَقُوْدِ ﴿٥﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٦﴾ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ

આગ વાલે. જબ વો ઉસ કે ઉપર બૈઠે હુવે થે. ઔર વો દેખ રહે થે જો કુછ વો ઈમાન વાલોં કે સાથ

بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا

કર રહે થે. ઔર વો ઈમાન વાલોં સે સિર્ફ ઈસી બાત કા ઇન્તિકામ લે રહે થે કે વો ઈમાન લાએ હૈં

بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۙ﴿٨﴾ الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

કાબિલે તારીફ, ઝબરદસ્ત અલ્લાહ પર. ઉસ અલ્લાહ પર જિસ કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન કી સલ્તનત હૈ.

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર નિગરાં હૈ. બેશક જિન લોગોં ને ઈમાન વાલે મરદોં

وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ

ઔર ઔરતોં કો ઈઝા દી, ફિર ઉન્હોં ને તૌબા નહીં કી, તો ઉન કે લિયે જહન્નમ કા અઝાબ હૈ ઔર ઉન કે લિયે

الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ

જલને કા અઝાબ હૈ. યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે જન્નતેં હૈં

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١١﴾

જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી. યે બડી કામ્યાબી હૈ. યકીનન

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَ يُعِيْدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ

તેરે રબ કી પકડ બડી સખ્ત હૈ. વહી પેહલી મરતબા પૈદા કરતા હૈ ઔર વહી દોબારા પૈદા કરેગા. ઔર

الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ

વો બહોત ઝ્યાદા બખ્શને વાલા, બહોત ઝ્યાદા મહબ્બત વાલા, અર્શ કા માલિક, બુઝુર્ગ હૈ. કરતા હૈ વહી

لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٦﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ ﴿١٨﴾

જિસ કા વો ઈરાદા કરતા હૈ. કયા આપ કે પાસ લશ્કરોં કા કિસ્સા પહોંચા? ફિરઔન ઔર સમુદ કા.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ تَكْذِيْبٍ ﴿١٩﴾ وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ

બલ્કે કાફિર લોગ જુઠલાને મેં લગે હૈં. ઔર અલ્લાહ ઉન કો હર તરફ સે ઘેરે

مُّحِيْطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ ﴿٢١﴾ فِىْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ﴿٢٢﴾ ع

હુવે હૈ. બલ્કે યે બુઝુરગી વાલા કુર્આન, લવ્હે મહફૂઝ મેં હૈ. ع

اٰيَاتُهَا ١٧ (٨٦) سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ (٣٦) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ તારિક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૭ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ

આસ્માન કી કસમ ઔર રાત મેં આને વાલે કી કસમ! ઔર તુમ કયા સમજે રાત મેંઆને વાલા કયા હૈ? ચમકતા

الثَّاقِبُ ۝٣ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنْظُرِ

હુવા તારા હૈ. કોઈ શખ્સ ભી નહીં હૈ જિસ પર નિગરાન (ફરિશ્તા) મુકર્રર ન હો. તો ઈન્સાન કો ચાહિયે કે

الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ۝٦ يَّخْرُجُ

દેખે કે કિસ ચીઝ સે વો પૈદા કિયા ગયા હૈ. વો પૈદા કિયા ગયા હૈ ઉછલને વાલે પાની સે. જો નિકલતા હૈ

مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ۝٧ اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ۝٨

રીઢ કી હડ્ડી સે ઔર સીને કી હડ્ડિયોં કે દરમિયાન સે. યકીનન વો ઉસ કે દોબારા લાને પર ઝરૂર કાદિર હૈ.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝٩ فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَآءِ

જિસ દિન ભેદોં કા ઇમ્તિહાન લિયા જાએગા. ફિર ન ઈન્સાન મેં ખુદ કોઈ કુવ્વત હોગી ઔર ન (ઉસ કા) કોઈ

ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢ اِنَّهٗ لَقَوْلٌ

મદદગાર. બારિશ વાલે આસ્માન કી કસમ! ઔર ફટને વાલી ઝમીન કી કસમ! બેશક યે કુર્આન

فَصْلٌ ۝١٣ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ۝١٥

કૌલે ફૈસલ હૈ. ઔર યે કોઈ મઝાક નહીં હૈ. કાફિર ભી મક્ર કર રહે હૈં.

وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧ ع ١١

ઔર મૈં ભી તદબીર કર રહા હું. ફિર કાફિરોં કો મોહલત દે દીજિયે, ઉન કો થોડી સી મોહલત દે દીજિયે.

اٰيَاتُهَا ١٩ (٨٧) سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ (٨) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ અઅલા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۝١ الَّذِىْ خَلَقَ فَسَوّٰى ۝٢ وَالَّذِىْ

અપને બુલન્દ તરીન રબ કે નામ કી તસ્બીહ કીજિયે. જિસ ને મખ્લૂક પૈદા કી, ફિર ઉસ ને દુરુસ્ત બનાયા. ઔર

قَدَّرَ فَهَدٰى ۝٣ وَالَّذِىْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝٤ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً

જિસ ને મિકદાર સે બનાયા, ફિર રાસ્તા દિખાયા. ઔર જિસ ને ચારા ઉગાયા. ફિર ઉસ કો કાલા કૂડા કરકટ

اَحْوٰى ۝٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ۝٦ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ

બના દિયા. અનકરીબ હમ આપ કો પઢાએંગે, ફિર આપ ભૂલેંગે નહીં, મગર જો અલ્લાહ ચાહે. યકીનન વો જાનતા

يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝٨ فَذَكِّرْ

હૈ ઝોર સે કહી હુઈ ઔર આહિસ્તા કહી હુઈ બાત કો. ઔર હમ આપ કે લિયે આસાની વાલી (મિલ્લત) કો આસાન કર કે દેંગે.

اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۝٩ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۝١٠
ઈસ લિયે આપ નસીહત કીજિયે અગર નસીહત ફાઈદા દે. અનકરીબ નસીહત હાસિલ કરેગા વો શખ્સ જો ડરેગા,
وَ يَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۝١١ الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۝١٢
ઔર ઉસ સે દૂર રહેગા વો બદબખ્ત, જો બડી આગ મેં દાખિલ હોગા.
ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝١٣ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۝١٤
ફિર વો ઉસ મેં ન મરેગા, ન જિયેગા. યકીનન કામ્યાબ હૈ વો શખ્સ જિસ ને તઝકિયા કિયા.
وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ۝١٥ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝١٦
ઔર અપને રબ કા નામ લિયા, ફિર નમાઝ પઢી. બલ્કે તુમ દુન્યવી ઝિન્દગી કો તરજીહ દેતે હો.
وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۝١٧ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ
હાલાંકે આખિરત બેહતર હૈ ઔર ઝયાદા બાકી રેહને વાલી હૈ. યકીનન યહી બાત પેહલે સહીફોં
الْاُوْلٰى ۝١٨ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ۝١٩
મેં હૈ. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે સહીફોં મેં હૈ.
اٰيَاتُهَا ٢٦ (٨٨) سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٦٨) رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૨૬ આયતેં હૈં સૂરએ ગાશિયા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ
هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢
કયા આપ કે પાસ ઢાંપને વાલી (કયામત) કા કિસ્સા પહોંચા? ઉસ દિન કુછ ચેહરે ઝલીલ હોંગે.
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝٣ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُسْقٰى
કામ કરને વાલે, (બુરે કામ કી વજહ સે) થકે હુવે હોંગે. વો ગર્મ આગ મેં દાખિલ હોંગે. ખૌલતે
مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۝٥ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۝٦ لَّا يُسْمِنُ
હુવે ચશ્મે સે (પાની) ઉન્હેં પીને કો દિયા જાએગા. ઉન કે લિયે કોઈ ખાના નહીં હોગા મગર જાડ કાંટોં વાલા.
وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ۝٧ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٨
જો ન મોટા કરે ઔર ન ભૂખ કે કુછ કામ આએ. કુછ ચેહરે ઉસ દિન તર વ તાઝા હોંગે.
لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝٩ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١٠ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا
અપને અમલ સે ખુશ હોંગે. ઊંચી જન્નત મેં હોંગે. જિસ મેં વો લગ્વ બાત

ع ١٩ ١٢

لَاغِيَةً ۝١١ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ۝١٣
ન સુનેંગે. જિસ મેં બેહતે હુવે ચશ્મે હોંગે. ઉસ મેં ઊંચે ઊંચે તખ્ત હોંગે.

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ۝١٤ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ۝١٥ وَّزَرَابِيُّ
ઔર તરતીબ સે રખે હુવે પ્યાલે હોંગે. ઔર સફ બ સફ રખે હુવે તકિયે હોંગે. ઔર ફૈલાએ હુવે

مَبْثُوْثَةٌ ۝١٦ اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٧
ફર્શ હોંગે. કયા ફિર વો દેખતે નહીં હૈં ઊંટોં કી તરફ કે કૈસે વો પૈદા કિયે ગએ?

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٨ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
ઔર આસ્માન કી તરફ કે કૈસે ઉસે ઊંચા કિયા ગયા? ઔર પહાડોં કી તરફ કે કૈસે

نُصِبَتْ ۝١٩ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢٠ فَذَكِّرْ ؕ اِنَّمَآ
ઉન્હેં ગાડા ગયા? ઔર ઝમીન કી તરફ કે કૈસે ઉસે બિછાયા ગયા? ફિર આપ નસીહત કીજિયે.

اَنْتَ مُذَكِّرٌ ؕ ۝٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ اِلَّا مَنْ
આપ તો સિર્ફ નસીહત કરને વાલે હૈં. આપ ઉન પર મુસલ્લત નહીં કિયે ગએ હૈં. મગર વો જિસ ને

تَوَلّٰى وَكَفَرَ ۝٢٣ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ؕ ۝٢٤
મુંહ ફેરા ઔર કુફ્ર કિયા, તો અલ્લાહ ઉસે બડા અઝાબ દેગા.

اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ۝٢٥ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٦
યકીનન હમારી તરફ ઉન્હેં લૌટના હૈ. ફિર હમારે ઝિમ્મે ઉન કા હિસાબ લેના હૈ.

اٰيَاتُهَا ٣٠ (٨٩) سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠) رُكُوْعُهَا ١
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ ફજ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૩૦ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَالَّيْلِ
ફજ્ર કી કસમ. દસ રાતોં કી કસમ. જુફ્ત ઔર તાક કી કસમ. રાત કી

اِذَا يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ۝٥ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ
કસમ જબ વો ચલ રહી હો. કયા ઈસ મેં અકલમન્દ કે લિયે કસમ હૈ? કયા આપ ને નહીં દેખા કે

فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ
આપ કે રબ ને કૌમે આદ કે સાથ કયા કિયા? સુતૂનોં વાલે ઈરમ કે સાથ કયા કિયા? કે ઉસ જૈસી કૌમ

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

નહીં પૈદા કી ગઈ શેહરોં મેં. ઔર સમૂદ કે સાથ કયા કિયા, જિસ ને વાદિયે (કુરા) મેં ચટાનોં કો તરાશા.

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

ઔર મેખોં વાલે ફિરઔન કે સાથ કયા કિયા? જિન્હોં ને શેહરોં મેં સર ઉઠાયા થા.

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ

ફિર વહાં બકસરત ફસાદ ફૈલાયા. તો ઉન પર તેરે રબ ને અઝાબ કા કોડા

عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ

ફટકારા. યકીનન તેરા રબ અલબત્તા તાક મેં હૈ. ફિર ઈન્સાન કે જબ ઉસ કા રબ ઉસ કા

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ۙ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

ઈમ્તિહાન લેતા હૈ, ફિર ઉસે ઈઝઝત દેતા હૈ ઔર નેઅમતેં દેતા હૈ, તો વો કેહતા હૈ કે મુજે મેરે રબ ને ઈઝઝત દી.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۙ فَيَقُولُ رَبِّي

ઔર જબ ઉસે આઝમાતા હૈ, ફિર ઉસ પર ઉસ કી રોઝી તંગ કરતા હૈ, તો વો કેહતા હૈ કે મેરે રબ ને મેરી

أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ

ઈહાનત કી. હરગિઝ નહીં! બલ્કે તુમ હી યતીમ કી ઈઝઝત નહીં કરતે. ઔર મિસ્કીન કો

عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

ખાના દેને કી તરગીબ નહીં દેતે. ઔર તુમ મીરાસ સારા સમેટ કર હડપ કર જાતે હો.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا

ઔર તુમ માલ સે મહબ્બત કરતે હો બહોત હી ઝયાદા મહબ્બત. હરગિઝ નહીં! જબ ઝમીન કૂટ કૂટ કર

دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ

નેસ્ત કર દી જાએગી. ઔર તેરા રબ ઔર ફરિશ્તે સફ બ સફ આએંગે. ઔર ઉસ દિન

بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾

જહન્નમ લાઈ જાએગી. ઉસ દિન ઈન્સાન નસીહત લેગા, લેકિન અબ નસીહત લેને કા વકત કહાં?

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ

વો કહેગા કે એ કાશ કે મૈં ને અપની ઈસ ઝિન્દગી કે લિયે (નેક અમલ) આગે ભેજે હોતે. ઉસ દિન ઉસ કે

عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا

અઝાબ જૈસા કોઈ અઝાબ ન દેગા. ઔર ન ઉસ કી જકડ કી તરહ કિસી કી જકડ હોગી. એ

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

ઈત્મિનાન વાલી રૂહ! તૂ અપને રબ કી તરફ વાપસ ચલ, તૂ ઉસ સે રાઝી ઔર વો તુજ સે રાઝી.

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

તૂ મેરે બન્દોં મેં શામિલ હો જા. ઔર મેરી જન્નત મેં દાખિલ હો જા.

اٰيَاتُهَا ٢٠ (٩٠) سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ (٣٥) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ બલદ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૦ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

મૈં ઈસ શેહર (મક્કા) કી કસમ ખાતા હું ઔર આપ ઈસ શહર મેં હલાલ (ન કે મુહરિમ) ઉતરને વાલે હો.

وَ وَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿٤﴾

બાપ કી કસમ ઔર ઔલાદ કી કસમ! યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો મશક્કત મેં પૈદા કિયા હૈ.

وقف لازم

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا

કયા વો યે સમજતા હૈ કે ઉસ પર કિસી કો કુદરત નહીં હૈ? વો કેહતા હૈ કે મૈં ને ઢેરોં માલ

لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ

લુટાયા. કયા વો સમજતા હૈ કે ઉસ કો કિસી ને દેખા નહીં. કયા હમ ને ઉસ કી દો આંખેં

عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

નહીં બનાઈ? ઔર ઝબાન ઔર દો હોંટ નહીં બનાએ? ઔર હમ ને ઉસે દોનોં રાસ્તે દિખા દિયે.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

ફિર વો ઘાટી પર સે નહીં ગુઝરા? ઔર તુમ કયા સમજે કે ઘાટી કયા હૈ?

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا

ગર્દન કો આઝાદ કરના હૈ. યા ભૂખ વાલે દિન મેં યતીમ

ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ

રિશ્તેદાર કો ખિલાના. યા ખાકનશીન મોહતાજ કો ખાના ખિલાના. ફિર જો ઈમાન વાલોં

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

મેં સે હૈં ઔર જિન્હોં ને સબ્ર કી એક દૂસરે કો ફેહમાઈશ કી ઔર રહમ કરને કી એક દૂસરે કો તલ્કીન કી,

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۝۱۸ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا
યે દાઈં જાનિબ વાલે હૈં. ઔર જિન્હોં ને હમારી આયાત કે સાથ કુફ્ર કિયા

هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۝۱۹ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝۲۰ ع ۱ ۱۵
યે બાઈં જાનિબ વાલે હૈં. ઉન કે ઉપર સે આગ બન્દ કર દી ગઈ હૈ..

اٰيَاتُهَا ۱۵ (۹۱) سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (۲۶) رُكُوْعُهَا ۱
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ શમ્સ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ۝۱ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ۝۲ وَالنَّهَارِ
સૂરજ ઔર ઉસ કે ચળ્હને કી કસમ. ચાંદ કી કસમ જબ વો ઉસ કે પીછે આએ. દિન કી કસમ જબ વો

اِذَا جَلّٰهَا ۝۳ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ۝۴ وَالسَّمَآءِ
સૂરજ કો રોશન કરે. રાત કી કસમ જબ વો ઉસ કો છુપા લે. આસ્માન કી કસમ ઔર ઉસ કે બનાને

وَمَا بَنٰهَا ۝۵ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ۝۶ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ۝۷
વાલે કી કસમ. ઝમીન કી કસમ ઔર ઉસ કે બિછાને વાલે કી કસમ. નફ્સ કી કસમ ઔર ઉસ કો દુરુસ્ત બનાને વાલે કી કસમ.

فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَ تَقْوٰهَا ۝۸ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ۝۹
ફિર ઉસી ને ઉસ કો ઉસ કી ઢટાઈ ઔર ઉસ કે તકવે કા ઇલ્હામ કિયા. યકીનન વો શખ્સ કામ્યાબ હૈ જિસ ને ઉસ (નફ્સ) કા

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ۝۱۰ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰهَآ ۝۱۱
તઝકિયા કિયા. ઔર નાકામ હૈ વો જિસ ને ઉસ કો ખરાબ કિયા. કૌમે સમૂદ ને અપની સરકશી કી વજહ સે જુઠલાયા. જબ

اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰهَا ۝۱۲ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ
ઉન મેં સે બડા બદબખ્ત ઇન્સાન ઉઠા. ઉન સે અલ્લાહ કે પૈગમ્બર (સાલેહ અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે તુમ અલ્લાહ

اللّٰهِ وَ سُقْيٰهَا ۝۱۳ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۙ فَدَمْدَمَ
કી ઊંટની સે ઔર ઉસ કે પીને કી બારી સે ડરો. લેકિન ઉન્હોં ને સાલેહ (અલૈહિસ્સલામ) કો જુઠલાયા, ફિર ઉન્હોં ને ઊંટની કે પૈર

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰهَا ۝۱۴ وَلَا يَخَافُ
કાટ દિયે. તો ઉન પર ઉન કે રબ ને ઉન કે ગુનાહ કી વજહ સે અઝાબ ભેજ દિયા, ફિર ઉન કો બરાબર કર દિયા. અલ્લાહ કો

عُقْبٰهَا ۝۱۵ ع ۱ ۱۶
ઉન કે અન્જામ કા ડર નહીં થા.

ايَاتُهَا ٢١ (٩٢) سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ (٩) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ લયૂલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૨૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝١ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝٢ وَمَا خَلَقَ

રાત કી કસમ જબ વો છા જાએ. દિન કી કસમ જબ વો રોશન હો જાએ. નર ઔર માદા કો પૈદા કરને

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰٓى ۝٣ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝٤ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى

વાલે કી કસમ. બેશક તુમ્હારી કોશિશ અલબત્તા અલગ અલગ હૈ. ફિર જિસ ને દિયા ઔર તકવા

وَاتَّقٰى ۝٥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝٦ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۝٧

ઈખ્તિયાર કિયા, ઔર અચ્છી બાત કી તસ્દીક કી, તો હમ ઉસ કે લિયે આસાની વાલા ઘર આસાન કર દેંગે.

وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝٩ فَسَنُيَسِّرُهٗ

ઔર જિસ ને ન દિયા ઔર જો બેપરવાહ રહા, ઔર અચ્છી બાત કો જુઠલાયા, તો હમ આસાની સે સખ્તી કે

لِلْعُسْرٰى ۝١٠ وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗٓ اِذَا تَرَدّٰى ۝١١

ઘર મેં ઉસ કો પહોંચા દેંગે. ઔર ઉસ કે કુછ કામ નહીં આએગા ઉસ કા માલ જબ વો (ગઢ્હે મેં) ગિરેગા.

اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۝١٢ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ۝١٣

હમારે ઝિમ્મે અલબત્તા રાસ્તા દિખા દેના હૈ. ઔર હમારે હી હાથ આખિરત ઔર દુન્યા હૈ.

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝١٤ لَا يَصْلٰىهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۝١٥

ફિર મૈં ને તુમ્હેં ભડકતી હુઈ આગ સે ડરાયા હૈ. ઉસ મેં વહી બડા બદબખ્ત દાખિલ હોગા,

الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝١٦ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۝١٧ الَّذِيْ

જિસ ને જુઠલાયા ઔર ઐરાઝ કિયા. ઔર ઉસ સે દૂર રખા જાએગા વો બડા મુત્તકી, જો

يُؤْتِيْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۝١٨ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ

તઝકિયે કે લિયે અપના માલ દેતા હૈ. ઔર કિસી કા ઉસ પર એહસાન નહીં જિસ કા

مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى ۝١٩ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۝٢٠

બદલા ઉતારા જાએ. મગર ઉસ કે બુલન્દતરીન રબ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે.

ع ٢١ ١٨ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ۝٢١

ઔર બહોત જલ્દ વો રાઝી હોગા.

ایاتها ۱۱ (۹۳) سُوۡرَۃُ الضُّحٰی مَکِّیَّۃٌ (۱۱) رکوعها ۱

ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં સૂરએ દુહા મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۝

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالضُّحٰی ۙ﴿۱﴾ وَالَّیۡلِ اِذَا سَجٰی ۙ﴿۲﴾ مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَمَا قَلٰی ؕ﴿۳﴾

ચાશ્ત કે વકત કી કસમ. રાત કી કસમ જબ વો તારીક હો જાએ. કે આપ કે રબ ને આપ કો ન છોડા હૈ ઔર ન આપ સે દુશમની

وَلَلۡاٰخِرَۃُ خَیۡرٌ لَّکَ مِنَ الۡاُوۡلٰی ؕ﴿۴﴾ وَلَسَوۡفَ یُعۡطِیۡکَ رَبُّکَ

કી હૈ. ઔર અલબત્તા આખિરત પેહલી વાલી (દુન્યા) સે આપ કે લિયે બેહતર હૈ. ઔર ઝરૂર આપ કા રબ આગે આપ કો દેગા,

فَتَرۡضٰی ؕ﴿۵﴾ اَلَمۡ یَجِدۡکَ یَتِیۡمًا فَاٰوٰی ۪﴿۶﴾ وَ وَجَدَکَ ضَآلًّا

કે આપ રાઝી હો જાઓગે. કયા આપ કો ઉસ ને યતીમ નહીં પાયા કે ફિર ઠિકાના દિયા? ઔર આપ કો બેખબર પાયા,

فَهَدٰی ۪﴿۷﴾ وَوَجَدَکَ عَآئِلًا فَاَغۡنٰی ؕ﴿۸﴾ فَاَمَّا الۡیَتِیۡمَ

ફિર ઉસ ને રાહ દિખાઈ. ઔર આપ કો મુફલિસ પાયા, ફિર આપ કો ગની કર દિયા. ઈસ લિયે આપ કિસી યતીમ પર

فَلَا تَقۡهَرۡ ؕ﴿۹﴾ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ﴿۱۰﴾ وَاَمَّا بِنِعۡمَۃِ رَبِّکَ فَحَدِّثۡ ﴿۱۱﴾ ع ۱ ۱۱ ۱۸

સખ્તી ન કીજિયે. ઔર કિસી સવાલ કરને વાલે કો ન જિઢ્હકયે. ઔર અલબત્તા આપ અપને રબ કી નેઅમત કો બયાન કીજિયે.

ایاتها ۸ (۹۴) سُوۡرَۃُ الۡاِنۡشِرَاحِ مَکِّیَّۃٌ (۱۲) رکوعها ۱

ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં સૂરએ ઈન્શિરાહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ۝

પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَکَ صَدۡرَکَ ۙ﴿۱﴾ وَوَضَعۡنَا عَنۡکَ وِزۡرَکَ ۙ﴿۲﴾

કયા હમ ને આપ કે સીને કો ખોલ નહીં દિયા? ઔર હમ ને આપ કે ઉપર સે આપ કા બોજ ઉતાર દિયા.

الَّذِیۡۤ اَنۡقَضَ ظَهۡرَکَ ۙ﴿۳﴾ وَرَفَعۡنَا لَکَ ذِکۡرَکَ ؕ﴿۴﴾

જિસ ને આપ કી કમર તોડ રખી થી. ઔર હમ ને આપ કે ખાતિર આપ કા ઝિક્ર બુલન્દ કિયા.

فَاِنَّ مَعَ الۡعُسۡرِ یُسۡرًا ۙ﴿۵﴾ اِنَّ مَعَ الۡعُسۡرِ یُسۡرًا ؕ﴿۶﴾

ફિર બેશક સખ્તી કે સાથ આસાની હૈ. બેશક સખ્તી કે સાથ આસાની હૈ.

فَاِذَا فَرَغۡتَ فَانۡصَبۡ ۙ﴿۷﴾ وَاِلٰی رَبِّکَ فَارۡغَبۡ ﴿۸﴾ ع ۱ ۸ ۱۹

ફિર જબ આપ ફારિગ હોં, તો ઝયાદા મેહનત કીજિયે. ઔર અપને રબ કી તરફ રગબત કીજિયે.

اٰيَاتُهَا ٨	(٩٥) سُوۡرَةُ التِّيۡنِ مَكِّيَّةٌ (٢٨)	رُكُوۡعُهَا ١
ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં	સૂરએ તીન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢ્તા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالتِّيۡنِ وَالزَّيۡتُوۡنِ ۙ ﴿١﴾ وَطُوۡرِ سِيۡنِيۡنَ ۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الۡبَلَدِ

અન્જીર કી કસમ. ઝૈતૂન કી કસમ. તૂરે સીના કી કસમ. ઈસ અમન વાલે શેહર (મક્કા)

الۡاَمِيۡنِ ۙ ﴿٣﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِىۡۤ اَحۡسَنِ تَقۡوِيۡمٍ ﴿٤﴾

કી કસમ. યકીનન હમ ને ઈન્સાન કો બેહતરીન સૂરત મેં પૈદા કિયા હૈ.

ثُمَّ رَدَدۡنٰهُ اَسۡفَلَ سٰفِلِيۡنَ ۙ ﴿٥﴾ اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

ફિર હમ ને ઉસ કો ફેંક દિયા નીચોં કે નીચે મેં. મગર વો જો ઈમાન લાએ ઔર

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ؕ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ

નેક અમલ કરતે રહે ઉન કે લિયે ઐસા અજર હોગા જો ખત્મ નહીં હોગા. ફિર કૌન સી ચીઝ ઈસ કે

ع ٨ ٢٠ بَعۡدُ بِالدِّيۡنِ ؕ ﴿٧﴾ اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَحۡكَمِ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿٨﴾

બાદ તુજે હિસાબ કે જુઠલાને પર આમાદા કરતી હૈ? કયા અલ્લાહ અહકમુલ હાકિમીન નહીં હૈ?

اٰيَاتُهَا ١٩	(٩٦) سُوۡرَةُ الۡعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (١)	رُكُوۡعُهَا ١
ઉસ મેં ૧૯ આયતેં હૈં	સૂરએ અલક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

પઢ્તા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِقۡرَاۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الَّذِىۡ خَلَقَ ۚ ﴿١﴾ خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ

આપ અપને રબ કા નામ લે કર પઢિયે જિસ ને (મખ્લૂક) બનાઈ. ઈન્સાન કો બનાયા જમે હુવે

مِنۡ عَلَقٍ ۚ ﴿٢﴾ اِقۡرَاۡ وَرَبُّكَ الۡاَكۡرَمُ ۙ ﴿٣﴾ الَّذِىۡ عَلَّمَ بِالۡقَلَمِ ۙ ﴿٤﴾

ખૂન સે. આપ પઢિયે ઔર આપ કા રબ સબ સે કરીમ હૈ. જિસ ને કલમ કે ઝરિયે ઈલ્મ દિયા.

عَلَّمَ الۡاِنۡسَانَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ؕ ﴿٥﴾ كَلَّاۤ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَيَطۡغٰٓى ۙ ﴿٦﴾

ઈન્સાન કો વો ઈલ્મ દિયા જો વો જાનતા નહીં થા. હરગિઝ નહીં! યકીનન ઈન્સાન અલબત્તા સરકશી કરતા હૈ.

اَنۡ رَّاٰهُ اسۡتَغۡنٰى ؕ ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجۡعٰى ؕ ﴿٨﴾ اَرَءَيۡتَ الَّذِىۡ

ઈસ વજહ સે કે વો દેખતા હૈ કે વો મુસ્તગની હૈ. યકીનન તેરે રબ કી તરફ લૌટના હૈ. કયા આપ ને દેખા

يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ

ઉસ શખ્સ કો જો રોકતા હૈ. બન્દે કો જબ વો નમાઝ પળ્હતા હૈ? કયા આપ ને દેખા કે અગર વો

عَلَى الْهُدٰٓى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾ اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾

હિદાયત પર હૈ, યા તકવે કા હુકમ દેતા હૈ? કયા આપ ને દેખા અગર વો જુઠલાતા હૈ ઔર ઐરાઝ કરતા હૈ?

اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا ۢ

કયા વો નહીં જાનતા કે યકીનન અલ્લાહ દેખ રહા હૈ? કોઈ બાત નહી! અગર વો બાઝ નહીં આએગા, તો હમ ઉસે પેશાની

بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿١٧﴾

કે બાલ પકડ કર ઘસીટેંગે, ખતાકાર જૂઠી પેશાની કે બાલ પકડ કર ઘસીટેંગે. ફિર ઉસે ચાહિયે કે અપની મજલિસ વાલોં કો પુકારે હમ

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا ۭ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۩ ﴿١٩﴾ ع ١٩ السجدة ١٣

ભી ઝબાનિયા ફરિશ્તોં કો બુલા લેતે હૈં હરગિઝ નહીં! આપ ઉસ કા કેહના ન માનિયે ઔર સજદા કીજિયે ઔર અલ્લાહ સે કરીબ હો જાઇયે

رُكُوْعُهَا ١ (٩٧) سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ (٢٥) اٰيَاتُهَا ٥

ઔર૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ કદ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

યકીનન હમ ને ઉસે લયલતુલ કદ્ર મેં નાઝિલ કિયા. ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે લયલતુલ કદ્ર કયા હૈ?

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ

લયલતુલ કદ્ર હઝાર મહીનોં સે બેહતર હૈ. ફરિશ્તે ઔર રૂહ ઉસ મેં અપને રબ કી ઈજાઝત સે હર ચીઝ

فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾ ع ٥ الثالثة ١٢ — وقف النبي صلى الله عليه وسلم معانقة ١٨ عند المتأخرين

કે મુતઅલ્લિક હુકમ લે કર ઉતરતે હૈં. ફજર કે તુલૂઅ હોને તક સલામતી રેહતી હૈ.

رُكُوْعُهَا ١ (٩٨) سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ (١٠٠) اٰيَاتُهَا ٨

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ બય્યિનહ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ

જો લોગ એહલે કિતાબ મેં સે કાફિર હૈં ઔર મુશરિકીન વો બાઝ આને વાલે નહીં થે યહાં તક કે

حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۙ﴿۱﴾ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۙ﴿۲﴾
ઉન કે પાસ રોશન દલીલ આ જાએ. (યાની) અલ્લાહ કે પૈગમ્બર જો પાક સહીફોં કી તિલાવત કરતે હૈં.

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ؕ﴿۳﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
જિન મેં મઝબૂત કિતાબેં હૈં. ઔર જિન કો કિતાબ દી ગઈ વો અલગ અલગ ફિરકે નહીં હુવે

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ؕ﴿۴﴾ وَمَآ اُمِرُوْٓا
મગર ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ રોશન દલીલ આઈ. હાલાંકે ઉન કો હુકમ નહીં થા

اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ۬ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا
મગર યહી કે વો ઈબાદત કરેં અલ્લાહ કી, ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ રખતે હુવે, સબ તરફ સે એક હી કે

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ؕ﴿۵﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
હો કર ઔર નમાઝ કાઈમ કરેં ઔર ઝકાત દેં ઔર યહી સીધા દીન હૈ. બેશક જો લોગ

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
કાફિર હુવે એહલે કિતાબ મેં સે ઔર મુશરિકીન વો જહન્નમ કી આગ મેં હમેશા

فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ؕ﴿۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
રહેંગે. યહી લોગ તમામ મખ્લૂક મેં સબ સે બદતર હૈં. યકીનન જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ

الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ؕ﴿۷﴾ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
કરતે રહે, યહી તમામ મખ્લૂક મેં સબ સે બેહતર હૈં. ઉન કા બદલા ઉન કે રબ કે પાસ

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ
જન્નાતે અદન હૈં, જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી જિન મેં વો હમેશા રહેંગે.

ع ٢٣ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ۧ﴿۸﴾
અલ્લાહ ઉન સે રાઝી હુવા ઔર વો અલ્લાહ સે રાઝી હુવે. યે ઉસ શખ્સ કે લિયે હૈ જો અપને રબ સે ડરે.

رکوعها ١	(٩٩) سُوْرَةُ الزَّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ (٩٣)	اٰيَاتُهَا ٨
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ	સૂરએ ઝિલઝાલ મદીના મેં નાઝિલ હુઈ	ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ﴿۱﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ
જબ ઝમીન સખ્ત ઝલઝલે સે હિલા દી જાએગી. ઔર ઝમીન અપને બોજ

اَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ

નિકાલ દેગી. ઔર ઈન્સાન કહેગા કે ઝમીન કો કયા હુવા? ઉસ દિન ઝમીન અપની ખબરેં બયાન

اَخْبَارَهَا ۝٤ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ

કર દેગી. ઈસ વજહ સે કે તેરે રબ ને ઉસ કો હુકમ દિયા હૈ. ઉસ દિન ઈન્સાન વાપસ લૌટેંગે

اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

મુખ્તલિફ જમાઅતેં બન કર તાકે વો અપને અમલ (કે નતાઈજ) દેખેં. ફિર જો ઝર્રા ભર ભલાઈ કરેગા

خَيْرًا يَّرَهٗ ۝٧ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝٨ ع

તો ઉસે દેખેગા. ઔર જો ઝર્રા ભર બુરાઈ કરેગા તો ઉસે દેખેગા.

اٰيَاتُهَا ١١ (١٠٠) سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (١٤) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ આદિયાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝١ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝٢ فَالْمُغِيْرٰتِ

હાંપતે હુવે દૌડને વાલે ઘોડોં કી કસમ. ફિર ઉન ઘોડોં કી કસમ જો ટાપ માર કર આગ નિકાલને વાલે હૈં. ફિર ઉન ઘોડોં

صُبْحًا ۝٣ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝٤ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝٥

કી કસમ જો સુબ્હ કે વકત (દુશમન પર) હમલા કરને વાલે હૈં. ફિર ઉસ વકત ગુબાર ઉડાને વાલે હૈં. ફિર વો

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝٦ وَاِنَّهٗ

ફૌજ મેં ઘુસ જાતે હૈં. બેશક ઈન્સાન અપને રબ કા નાશુકરા હૈ. ઔર વો ખુદ

عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝٧ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝٨

ઉસ પર મુત્તલિઅ હૈ. ઔર વો માલ કી મહબ્બત મેં અલબત્તા બડા સખ્ત હૈ.

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۝٩ وَحُصِّلَ

કયા વો નહીં જાનતા કે જબ ઉઠાયા જાએગા જો કબ્રોં મેં હૈ. ઔર ઝાહિર કર દિયા

مَا فِي الصُّدُوْرِ ۝١٠ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

જાએગા જો કુછ સીનોં મેં હૈ. બેશક ઉન કા રબ ઉસ દિન ઉન સે

لَّخَبِيْرٌ ۝١١ ع

બાખબર હૈ.

اٰيَاتُهَا ۱۱ (۱۰۱) سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ (۳۰) رُكُوْعُهَا ۱

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ કારિઅહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૧૧ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْقَارِعَةُ ۝۱ مَا الْقَارِعَةُ ۝۲ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝۳

ખડખડાને વાલી. કયા હૈ ખડખડાને વાલી? ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે ખડખડાને વાલી કયા હૈ?

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝۴ وَتَكُوْنُ

જિસ દિન ઇન્સાન બિખ્રે હુવે પરવાનોં કી તરહ હો જાએંગે. ઔર પહાડ

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝۵ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝۶

ધુને હુવે રંગીન ઊન કી તરહ હો જાએંગે. ફિર જિસ કે પલળે ભારી હોંગે,

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝۷ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝۸

તો વો ખુશગવાર ઝિન્દગી મેં હોગા. ઔર જિસ કે પલળે હલ્કે હોંગે,

ع ۱۱ ۲۶ فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۝۹ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝۱۰ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝۱۱

તો ઉસ કા ઠિકાના હાવિયા હૈ. ઔર આપ કો માલૂમ હૈ કે વો કયા હૈ? દેહેકતી આગ હૈ.

اٰيَاتُهَا ۸ (۱۰۲) سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ (۱۶) رُكُوْعُهَا ۱

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ તકાસુર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲ كَلَّا سَوْفَ

એક દૂસરે પર (દુન્યા કે ઝરિયે) બાઝી લે જાને કી હિર્સ ને તુમ્હેં ગાફિલ રખા. યહાં તક કે તુમ કબ્રસ્તાન પહોંચ જાતે

تَعْلَمُوْنَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

હો. કોઈ બાત નહીં! આગે તુમ્હેં માલૂમ હોગા. ફિર કોઈ બાત નહીં! આગે તુમ્હેં માલૂમ હોગા. કોઈ બાત નહીં! અગર

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

તુમ જાનતે ઇલ્મુલ યકીન કે તૌર પર (તો ઐસા ન કરતે), તુમ ઝરૂર દોઝખ કો દેખોગે. ફિર તુમ ઝરૂર ઉસ કો

ع ۸ ۲۷ عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝۷ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝۸

યકીન કી આંખ કે સાથ દેખોગે. ફિર તુમ સે ઉસ દિન નેઅમતોં કે મુતઅલ્લિક ઝરૂર સવાલ હોગા.

اٰيَاتُهَا ٣	(١٠٣) سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (١٣)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં	સૂરએ અસ્ર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالْعَصْرِ ۝١ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۝٢ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ઝમાને કી કસમ. બેશક ઈન્સાન ખસારે મેં હૈ. મગર વો લોગ જો ઈમાન લાએ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣ ع ١

ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઔર હક કી એક દૂસરે કો તલ્કીન કી ઔર એક દૂસરે કો સબ્ર કી તલ્કીન કી.

اٰيَاتُهَا ٩	(١٠٤) سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٢)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૯ આયતેં હૈં	સૂરએ હુમઝહ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۝١ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۝٢ يَحْسَبُ

હલાકત હૈ હર પીઠ પીછે ઐબ નિકાલને વાલે કે લિયે, તાના દેને વાલે કે લિયે. જિસ ને માલ જમા કિયા ઔર ઉસ કો

اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ۝٣ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤

ગિન ગિન કર રખા. વો સમજતા હૈ કે ઉસ કા માલ ઉસે હમેશા ઝિન્દા રખેગા. હરગિઝ નહીં! ઝરૂર ઉસે હુતમહ

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝٥ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۝٦ الَّتِيْ تَطَّلِعُ

મેં ફેંક દિયા જાએગા. ઔર આપ કો માલૂમ ભી હૈ કે હુતમહ કયા હૈ? અલ્લાહ કી ભડકાઈ હુઈ આગ હૈ. જો દિલોં કો

عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ۝٧ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۝٨ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩ ع ١

જાંક લેતી હૈ. બેશક વો દોઝખ (હુતમહ) ઉન કો લમ્બે સુતૂનોં મેં બાંધ કર ઉપર સે બન્દ કર દી જાએગી.

اٰيَاتُهَا ٥	(١٠٥) سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ (١٩)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં	સૂરએ ફીલ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ۝١ اَلَمْ يَجْعَلْ

કયા આપ ને નહીં દેખા કે આપ કે રબ ને હાથી વાલોં કે સાથ કયા કિયા? કયા ઉન કા

كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ۝٢ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۝٣

મકર નાકામ નહીં કર દિયા? ઔર ઉન પર જુંડ કે જુંડ પરિન્દે ભેજે.

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ۝٥ ع

જો ઉન પર કંકર કી પથરિયાં ફેંકતે થે. ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ખાએ હુવે ભૂસે કી તરહ બના દિયા.

اٰيَاتُهَا ٤ (١٠٦) سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ (٢٩) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ કુરૈશ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۝١ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝٢

કુરૈશ કી ઉલ્ફત કી વજહ સે. ઉન કે ગરમી ઔર સરદી કે સફર સે ઉલ્ફત કી વજહ સે.

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે ઈસ ઘર કે માલિક કી ઈબાદત કરેં. જિસ ને ઉન્હેં ભૂખ મેં

مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝٤ ع

ખાના દિયા ઔર જિસ ને ઉન્હેં ખૌફ સે અમન દિયા.

اٰيَاتُهَا ٧ (١٠٧) سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ (١٧) رُكُوْعُهَا ١

ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ સૂરએ માઊન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૭ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ

કયા આપ ને દેખા ઉસ શખ્સ કો જો ઈન્સાફ હોને કો જુઠલાતા હૈ? ફિર યે વહી હૈ જો યતીમ કો ધક્કે

الْيَتِيْمَ ۝٢ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝٣ فَوَيْلٌ

દેતા હૈ. ઔર મિસ્કીન કો ખાના દેને કી તરગીબ નહીં દેતા. ફિર હલાકત હૈ

لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝٤ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝٥

ઉન નમાઝિયોં કે લિયે. જો અપની નમાઝ કો ભૂલ જાતે હૈં.

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝٦ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝٧ ع

જો દિખાવા કરતે હૈં. ઔર મામૂલી ચીઝ કો ભી મના કરતે હૈં.

اٰيَاتُهَا ٣	(١٠٨) سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ (١٥)	رُكُوْعُهَا ١
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ	સૂરએ કૌસર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢

બેશક હમ ને આપ કો કૌસર અતા કી. ઈસ લિયે આપ અપને રબ કે લિયે નમાઝ પઢિયે ઔર કુર્બાની

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝٣ ع

કીજિયે. યકીનન આપ કા દુશમન વહી દુમ કટા હૈ.

اٰيَاتُهَا ٦	(١٠٩) سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ (١٨)	رُكُوْعُهَا ١
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ	સૂરએ કાફિરૂન મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઉસ મેં ૬ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝١ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝٢

આપ ફરમા દીજિયે એ કાફિરો! મૈં ઈબાદત નહીં કરતા ઉસ કી જિસ કી તુમ ઈબાદત કરતે હો. ઔર ન તુમ

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝٣ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۝٤

ઈબાદત કરતે હો ઉસ કી જિસ કી મૈં ઈબાદત કરતા હું ઔર ન મૈં ઈબાદત કરને વાલા હું ઉસ કી જિસ કી તુમ ઈબાદત કરતે હો.

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝٥ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝٦ ع

ઔર ન તુમ ઈબાદત કરને વાલે હો ઉસ કી જિસ કી મૈં ઈબાદત કરતા હું તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા દીન હૈ ઔર મેરે લિયે મેરા દીન હૈ.

اٰيَاتُهَا ٣	(١١٠) سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ (١١٤)	رُكُوْعُهَا ١
ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ	સૂરએ નસ્ર મદીના મેં નાઝિલ હુઈ	ઉસ મેં ૩ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَاَيْتَ النَّاسَ

જબ અલ્લાહ કી નુસ્રત ઔર ફતહ આ જાએ. ઔર આપ ઇન્સાનોં કો દેખેં કે

يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

અલ્લાહ કે દીન મેં ફૌજ દર ફૌજ દાખિલ હો રહે હૈં. તો અપને રબ કી હમ્દ કે સાથ

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۟﴿٣﴾

તસ્બીહ કીજિયે ઔર ઉસ સે મગફિરત તલબ કીજિયે. યકીનન વો તૌબા કબૂલ કરને વાલા હૈ.

اٰيَاتُهَا ٥	(١١١) سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ (٦)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં	સૂરએ લહબ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ؕ﴿١﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ

અબૂ લહબ કે દોનોં હાથ ટૂટેં ઔર વો મરે. ન ઉસ કે કામ આયા ઉસ કા માલ

وَمَا كَسَبَ ؕ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚ﴿٣﴾ وَّامْرَاَتُهٗ ؕ

ઔર ન ઉસ કી કમાઈ. અનકરીબ વો શોઅલે વાલી આગ મેં દાખિલ હોગા, વો ભી ઔર ઉસ કી બીવી ભી.

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ﴿٤﴾ فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۟﴿٥﴾

જો લકડિયાં ઉઠાને વાલી હૈ. ઉસ કી ગર્દન મેં મઝબૂત બટી હુઈ રસ્સી હોગી.

اٰيَاتُهَا ٤	(١١٢) سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (٢٢)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૪ આયતેં હૈં	સૂરએ ઈખ્લાસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۚ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۚ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ ۙ

આપ ફરમા દીજિયે કે વો અલ્લાહ એક હૈ. અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ. ન ઉસ સે કોઈ પૈદા હુવા

وَلَمْ يُوْلَدْ ۙ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۟﴿٤﴾

ઔર ન વો કિસી સે પૈદા હુવા. ઔર ન ઉસ કે બરાબર કા કોઈ હૈ.

اٰيَاتُهَا ٥	(١١٣) سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ (٢٠)	رُكُوْعُهَا ١
ઉસ મેં ૫ આયતેં હૈં	સૂરએ ફલક મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ	ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પળ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ﴿٢﴾ وَ

આપ ફરમા દીજિયે મૈં સુબ્હ કે માલિક કી પનાહ માંગતા હું. ઉસ કી મખ્લૂક કે શર સે. ઔર

مِنۡ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنۡ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ
અંધેરી રાત કે શર સે જબ વો આ જાએ. ઔર ગિરહોં મેં દમ કરને

فِی الۡعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنۡ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾ ع ٥ ٣٨
વાલિયોં કે શર સે. ઔર હસદ કરને વાલે કે શર સે જબ વો હસદ કરે.

اٰيَاتُهَا ٦ (١١٤) سُوۡرَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ (٢١) رُكُوۡعُهَا ١
ઉસ મેં ૬ આયતેં હૈં — સૂરએ નાસ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ — ઔર ૧ રુકૂઅ હૈ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ
પઢ્હતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ اِلٰهِ
આપ ફરમા દીજિયે મૈં પનાહ માંગતા હું તમામ ઇન્સાનોં કે રબ કી. તમામ ઇન્સાનોં કે બાદશાહ કી. તમામ

النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنۡ شَرِّ الۡوَسۡوَاسِ ۙ الۡخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِیۡ
ઇન્સાનોં કે માબૂદ કી. વસવસા ડાલને વાલે, પીછે હટને વાલે (શયતાન) કે શર સે. જો

یُوَسۡوِسُ فِیۡ صُدُوۡرِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الۡجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾ ع ٦ ٣٩
વસવસા ડાલતા હૈ લોગોં કે દિલોં મેં. વો જિન્નાત મેં સે હો ઔર ઇન્સાનોં મેં સે હો.

رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ
એ હમારે રબ! તૂ હમારી તરફ સે કબૂલ ફરમા.
યકીનન તૂ સુન્ને વાલા, ઇલ્મ વાલા હૈ.

وَتُبۡ عَلَيۡنَا ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ
ઔર હમારી તૌબા કબૂલ ફરમા. યકીનન તૂ તૌબા
કબૂલ કરને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ.